

Odišiel emeritný primár MUDr. Vladimír Pavlík, CSc., zaslúžilý lekár, chirurg, pedagóg, publicista, osobnosť Kysúc

Primár MUDr. Vladimír Pavlík, CSc., zomrel 13. 7. 2013. Patril medzi významných a spoľahlivých pracovníkov prof. Šteinerja. Bol jeho odborným asistentom a tajomníkom Katedry chirurgických disciplín LF UK v Martine. Tu precítil lásku k odbornej činnosti, ale tiež hĺbku kolektívnej vedeckej práce v chirurgii.

Slov. chir., 2013; roč. 10(4): 151

Byť odborným asistentom u prof. MUDr. Pavla Šteinerja, DrSc., znamenalo veľa študovať a pracovať na sebe. MUDr. Pavlík sa zapojil do vzdelávania pedagogickej, chirurgickej, anesteziologickej a do vedecko-výskumnej činnosti a experimentálnej chirurgie. Pracoval v experimentálnej skupine: náhrada srdcových chlopní v mimotelovom obehu, prevencia, diagnostika a liečba pľúcnej tromboembólie v experimente. V práci sa osvedčil, svoje výsledky publikoval a bol považovaný za perspektívneho spolupracovníka. Po smrti prof. MUDr. Pavla Šteinerja, DrSc., odchádza pracovať do Čadce, kde zastával od r. 1972 post primára chirurgického oddelenia NsP a OÚNZ. Tam pracoval až do odchodu do dôchodku.

Primár MUDr. Vladimír Pavlík, CSc., sa narodil 1. 1. 1931 na Liptove vo Valaskej Dubovej (okr. Ružomberok). Maturoval na gymnáziu v Ružomberku (1950), promoval na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave (1956). Po promócii pracoval ako sekundárny lekár na chirurgickom oddelení NsP v Trstenej až do r. 1963. Za toto obdobie si stihol urobiť atestáciu z chirurgie I. a II. stupňa a atestáciu z anesteziológie. R. 1963 sa stal odborným asistentom na Chirurgickej klinike LF UK v Martine u prof. Šteinerja. Život a práca na chirurgii bola namáhavá, pohltila všetok čas, ale v rodine mal porozumenie, dobré zázemie a tak sa robota a radosť spriatelili. V rodine mu rástla láska, v práci poznanie, v spoločnosti uznanie a v prírode potešenie.

V rámci experimentálnej chirurgie sa s MUDr. Pavlíkom dobre spolupracovalo, lebo bol zodpovedný, spoľahlivý a dobrý priateľ. Spolu sme vypracovali experimentálny model masívnej pľúcnej tromboembólie (MPTE) u psov. V rámci diagnostiky sme sledovali po MPTE hemodynamické, respiračné, acidobázické, kapnografické, hemokoagulačné a EKG zmeny. Diagnostiku sme objektivizovali angiopulmograficky pľúcny scanom (perfúzna scintigrafia – colorsan) pred liečbou a po liečbe fibrinolytickej a antikoagulačnej. MUDr. Pavlík sa zvlášť v experimente venoval preventívnym výkonom na dolnej dutej žile pri experimentálnej MPTE. Na túto problematiku obhájil aj kandidátsku dizertačnú prácu a získal titul CSc. (1972).

MUDr. Pavlík má bohatú publikačnú a prednáškovú činnosť. Celkovo publikoval 323 odbornovo-vedeckých aj osvetových publikácií. Predniesol niekoľko stoviek prednášok na rôznych celoštátnych a medzinárodných kongresoch. U medikov bol obľúbený prednášateľ. MUDr. Pavlík absolvoval stážové pobyty na niekoľkých zahraničných chirurgických klinikách: (Strasbourg 6 mesiacov 1967, Moskva 2 mesiace 1968).

MUDr. Pavlík bol široko rozhladený a duševne bohatý človek. Prejavilo sa to aj v jeho literárno-prozaickej činnosti. Napísal niekoľko prozaických diel ladených filozoficko-psychologicky, napr. Tri slová o slove (Vydavateľstvo Vzlet, 2002, 62 s., ISBN 80-968759-1-4); Po noci deň (Vydavateľstvo Vzlet, Čadca, 2004, 58 s., ISBN 80-968759-8-1); Skalpel v službe zdravia (Vydavateľstvo Vzlet, Čadca, 2005, 91 s., ISBN 80-969276-1-2); Marcový sneh (časopis Čierňanske akt. spravodajstvo, 8, č. 1, 2006, 16 s.); Slovo a kniha (časopis Čierňanske akt. spravodajstvo, 9, č. 1, 2007, 19 s.); Vrchárske čriepky spolu s T. Chabroňovou (Vydavateľstvo Vzlet, Čadca, 2004, 59 s.).

R. 1972 odchádza MUDr. Pavlík, CSc., do Čadce, kde pracuje ako primár chirurgie OÚNZ Čadca až do dôchodku. Čadca jeho príchodom získala veľmi kvalitného a zodpovedného chirurga. Pacienti ho mali radi, vynikal svojou ľudskosťou a mravnosťou. Jeho krédom bolo: „Všetko sa dá, ak získáš múdrosť a nestrátiš mravnosť“. MUDr. Pavlík, CSc., pozdvihol chirurgiu v Čadci na vysokú odbornú úroveň a chodili za ním pacienti na operácie zo širokého okolia i väčších miest. Jeho psychologický prístup k pacientom bol exemplárny. Bol žiarivým vzorom pre výchovu lekárov a zvlášť mladých chirurgov. Právom a zaslúžene mu bol udelený titul „Zaslúžilý lekár“ a „Osobnosť Kysúc“.

Primár Pavlík sa významným spôsobom zaslúžil o rozvoj zdravotníctva a chirurgie zvlášť v regióne Kysúc. Svoju funkciu hodnotil aj takto: „Stať sa prednostom chirurgického oddelenia nie je len honor, ale niekedy aj horor“. Veľa pracoval a vykonával brušnú, cievnú, detskú, plastickú a neodkladnú – urgentnú chirurgiu. Venoval sa aj výchove mladých lekárov. Pod jeho vedením získalo 15 lekárov atestáciu I. stupňa z chi-

rurgie a 10 lekárov atestáciu II. stupňa a nadstavbové atestácie. Primár Pavlík bol spoluzakladateľom Spolku lekárov Kysúc SLS (1976) a zakladateľom Háľkových lekárskeho dňa Kysúc (1979). Išlo mu o prehlbovanie vedomostí lekárov a sestier, o upevnenie medicínskej etiky a tiež o prehlbenie kultúrno-spoločenských vzťahov. Spolok lekárov Kysúc a Háľkove lekárske dni Kysúc doteraz úspešne pracujú. Zaslúžilým aktívnym prednášateľom udeľujú medailu MUDr. I. Háľka.

Život chirurga sprevádzajú nielen úspechy, ale aj úskalia a komplikácie. Keď sa chirurg naplno odovzdá práci, často aj bez odpočinku, odnesie si to jeho zdravie. R. 1986 dostal prim. Pavlík infarkt myokardu, mal vykonaný trojnásobný aorto-koronárny bypass. Okúsil tak chirurgiu na vlastnom tele – s jej bolesťou, nádejou a dobrým výsledkom. Táto príhoda ovplyvnila aj jeho myslenie a filozofiu: „Mladosť je krásna vec, ale nevydrží dlho; ľudský život je ohraničený, rodíme sa, žijeme, tešíme sa i trpíme a odchádzame“. Ale primár Pavlík stále dúfal: „Dum spiro, spero!“. Uvedomil si, že človek nesmie prepadať presle smútku ani bolesti. Aj bolesť môže obohatiť človeka, píše Haľmová. Cicero však radí, že v starobe sa treba vyhýbať nečinnosti.

Primár Pavlík ostal aj v dôchodkovom veku aktívny, prednášal a učil na Zdravotníckej škole v Čadci a na Katolíckej univerzite v Ružomberku.

Primára Pavlíka som poznal a spriatelil sa s ním už od r. 1964. Spolu sme pracovali, robili experimentálnu chirurgiu a spolu sme aj publikovali. Tešili sme sa z každého úspechu, ale priali sme aj ostatným. Spolu sme napísali monografiu „Pľúcna tromboembólia v klinickej praxi“ (Martin: Osveta, 1978, 316 s.). Primár Pavlík bol človekom mimoriadnych ľudských kvalít. Bol priateľský, ľudský, vysoko mravný, s veľkými morálnymi hodnotami. Nevedel sa rozčuľiť, ale vedel vždy správne konať. V chirurgii bol vždy uvážlivý, ale aj rozhodný.

*Odišiel významný chirurg a vzácný človek.
Češť jeho pamiatke!*

*prof. MUDr. Július Mazuch, DrSc.
Chirurgická klinika JLF UK a UNM*